

سال نو مبارک! ۱۴۰۳، سال دریایی

ایرج گلشنی - طی سال ۱۴۰۲، تلاش همیشگی ما این بود که به خبرها و فعالیت‌های حوزه دریا توجه و تمرکز داشته باشیم تا در حد خود، مروج اقتصاد دریاپایه باشیم. این سال را پشت سر گذاشتیم در حالی که در روزهای پایانی آن، شاهد خبرهای خوب از رویکرد دریاپایه دولت جمهوری اسلامی ایران بودیم و این امید را در ما زنده کرد که سال ۱۴۰۳، سالی دریایی باشد. سال پیش رو، امیدهایی در بر دارد که علاوه بر رویکرد دولت به اقتصاددریایپایه و به رسمیت‌شناختن اقتصاد دریایی، شهمات و قاطعیت تصمیم‌گیری در زمینه‌های مختلف نویدبخش «اقدامات انقلابی و فعالیت‌های جهادی» است تا وضعیت کشور رو به بهبود برود. گرچه نگرانی‌ها همچنان سرسرجای خودشان خوش‌نشسته‌اند و به آسانی بر نمی‌خیزند، اما امیدها همواره در مبارزهای نفس‌گیر «درمیدان عمل» خواهند بود و ما را زنده نگاه می‌دارند.

نگرانی از گرانی وحشی و تورم لگام‌گسیخته‌ای که چنگ و دندان نشان می‌دهد که در سال آینده بیشتر بتازد و فشار بر مردم را از حد بگذرانند. پیش‌بینی‌ها خوشایند نیست؛ اما امید به قاطعیت دولت سیزدهم و اجرای برنامه‌های بزرگ سیاسی و اقتصادی وجود دارد و امید که که امیدواری ما نسوزد. نگرانی از بازی دلار و فراز و فرودهای هراسناک بورس و بازار سرمایه وجود دارد که انتهایی برای آن قابل تصور نیست. نقدینگی بیش از حدی که در جامعه سرگردان می‌چرخد و جز تورم‌زایی کاری نمی‌کند، نگران‌کننده بوده و هست، تا چه تدبیری بکند دولت سیزدهم باید منتظر ماند. هر چه هست، سه ماهه نخست سال آینده، نهایت امید و هراس است. اگر امید بيسرد و اقدامات دولت معنا دار باشد، به سراسیمگی سختی‌ها رسیده‌ایم و گر نه همچنان باید یک سربالایی دیگر را نفس‌زان با بارهای متعدد معیشتی و اقتصادی و سیاسی و فرهنگی به دوش بکشیم.

سال نو مبارک.

مبارک باد به ناجی عالم بشریت که تمام امیدها از او آغاز و به او ختم می‌شود. سالی دیگر در انتظارش گذشت با همان امیدها و هراس‌ها. امید به آمدنش و هراس از نیامدن. امید به عشقش و هراس از ندیدنش. سالان نو بر او که می‌آید و ایران را مرکز عدل و داد جهانیان می‌کند، مبارک باد. مبارک باد بر رهبری معظم انقلاب و ملت ایران اسلامی. و مبارک باد بر اهالی دریا. هر آن‌که صبح‌ها چشمانش را به روی دریا باز می‌کند و شبانهنگام با خاطره دریا به خواب می‌رود. همه آنان که دل دریایی‌شان را با دریا پیوند زده‌اند و برای دریا کار می‌کنند و شعارشان این است: از دریا، با دریا، برای مردم.

سال نو مبارک.

روزنامه اقتصاد

سال آینده، اقتصاد دریامحور

اهالی دریا با این روند، باید سال آینده را سال دریامحور بدانند و تلاش کنند که هم انگیزه باشند برای دولت و هم کمک‌کننده. کمک‌های فکری یکی از بهترین مساعدت‌هایی است که بخش خصوصی می‌تواند برای دولت و مجلس فراهم کند. اهالی دریا بنا به ماهیت کار و فعالیت حرفه‌ای که دارند، از تحصیلات، فن و تجربه بسیار بالایی برخوردار هستند و به راحتی می‌توانند خوراک فکری تصمیم‌ساز و تصمیم‌گیر را فراهم آورند.

دولت دریایی نیست

باید قبول داشت که دولت ما دولتی دریایی نیست. نه این دولت بلکه دولت‌های گذشته هم دریایی نبودند و اغلب اعضای کابینه- مانند همین کابینه حاضر- از

وعده‌رییس سازمان بنادر محقق شد:

سازمان‌های دریایی به سواحل منتقل می‌شوند

کار بزرگی کرده اید. اما این کار چگونه ممکن است؟ منطق آن چیست؟ آقای رییس: منطق روشن است؛ کار ما در دریا و ساحل و فراساحل و این چیزهاست. هیچ معنا ندارد صدها کیلومتر از محل کارمان دور باشیم. وقتی ما داغیه دریا داریم، با خشکی چه‌کار داریم؟ ما اگر مرد دریاییم، باید در کنار دریا قرار بگیریم و به هستی و هویت خودمان نزدیک باشیم؛ در غیر این صورت، بنادر ما می‌شود آشفال‌دانی بزرگ و هزاران کانتینر کالا و مواد غذایی در آن انبار می‌شود و می‌پوسد و بنادر ما بوی ماهی‌گندیده می‌گیرد. اما ما می‌دانیم که ماهی، تازه‌اش خوب است.

همیشه از نوجوانی با خود فکر می‌کردم که چه معنا دارد که رییس و معاون و

پیشنهاد روزنامه دریایی سرآمد برای شعار سال ۱۴۰۳

اقتصاد دریاپیشان تولید و اشتغازی ایران سالی برای اوج گیری اقتصاد دریامحور

گروه اقتصاد دریامحور -مسال را در حالی پشت سر می‌گذاریم که در روزهای پایانی آن، رویکرد دریایی بیش از همیشه بوده و دولت سیزدهم نگاهی جدی و شعارهای مهمی در باره اقتصاد دریامحور سر داده است که جای خرسندی است. بعد از ابلاغ سیاست‌های برنامه هفتم توسعه، و ابلاغ سیاستهای کلی دریا توسط رهبری معظم انقلاب، رویکرد به دریا بالاخره در اقتصاد ایران رخ نمود و مسئولان عالی کشور به اهمیت موضوع واقف شدند.

این سیاست‌ها در موقع مناسب، خودش را در مصوبه سه‌سه بند از پیشنهادات شورای مکران نشان داد و کارگروه تشخیص مصلت نظام، با تصویب سه بند، به نگاه دریامحور اقتصادی ایران تاکید کرد که این نیز موجب خوشحالی اهالی دریا شد.

در ادامه، دستور رئیس جمهور مبنی بر تشکیل کارگروه دریامحور، اقدامی عملی در عالی‌ترین سطح اجرایی کشور بود که باز هم امیدها را برق انداخت و موج لبخند بر لبان دریایی‌ها نشست.

این خبرهای خوب دریایی، ما را امیدوار کرد که ایران را با نعمات بزرگ دریایی، کشتی اقتصاد ایران را نه به اشتباه به سساحل امن! بلکه به عمق دریای با صفای تولید و اشتغال برسانیم و از ساحلی که خشکی از آن برداشت می‌شد و خیال می‌کردیم امن است، کمی فاصله بگیریم.

روزنامه دریایی؟ این بی‌خبری مرا حیران کرد. من خیلی رییس هستم و شما بی‌خبر؟ همه اختیارات لازم را دارم. همه دفتر و دستک‌های دریایی یک جا جمع شده‌اند زیر نظر من. رییس دفتر و دستک‌ها الان همه معاونین من هستند و مطیع و گوش به فرمان. همکاری خیلی خوبی دارند و روی حرف من حرف نمی‌زنند. این است که انجام این کار خیلی ساده است و تنها یک نامه می‌خواهد که منشی می‌نویسد، من امضا می‌کنم و زحمت مهر و شماره هم با دبیرخانه است. این که کاری ندارد. انجاش خیلی آسان‌تر از تصمیمش است.

اقتصاد سرآمد: کارکنان چه؟ آیا آن‌ها همکاری می‌کنند؟

اول که هر کس همکاری نمی‌کند، یعنی همکار نیست؛ می‌تواند برود جای دیگری غیر از حوزه دریا کار کند. دوم این که اغلب کارکنان به شدت همکاری و استقبال کرده‌اند؛ زیرا از دود و دم تهران، می‌روند به خنکای ساحل. می‌روند تا به جای دود بنزین و بوی لنت ترمز، نسیم دریا تنفس کنند. خانواده‌های‌شان نیز استقبال می‌کنند زیرا دیگر چشم به راه تعطیلات نمی‌شوند که بروند تالب دریا و برگردند. ککش دریا و ساحل، آن‌چنان است که ذوق دارها را به سوی خود می‌کشاند.

ضمن این که امکاناتی فراهم شده است. به هر همکار، ۳۰۰متر زمین داده‌ایم با وام خوب و خواب خوب، که ویلایی بسازند و حالش را ببرند و از زندگی در قوطی‌های آپارتمانی راحت شوند. زیر بناها آماده‌اند. مدرسه و درمان‌گاه و کودکستان و... حتا کشتی‌های تفریحی که بزنند به دل دریا و روحی تازه کنند.

اقتصاد سرآمد: با وصفی که گفتید، دل ما هم پر گرفت. لطفا یک نیمچه زمین هم به ما بدهید که بیایم کنار دریا برای دریا بنویسیم. خدا از ریسی کم‌تان نکند! از ۱۴۰۲ حرف‌هایی در باره توسعه دریایی و افزایش جمعیت سواحل و این چیزها گفتند و شنیدیم و نوشتیم. الان ۱۸ از آن روزگار می‌گذرد و الان ۱۴۲۰هستم و دریا همچنان اندر خم یک کوچه تنگ و بن بست تهران گیر کرده است.

اما آقای خیلی رییس، از ۱۴۰۲ تا الان که ۱۴۲۰ است، ۱۸ سال می‌گذرد؛ چرا این همه دیر به این فکر افتادید؟

آقای خیلی رییس: همه اش جابه‌جایی یک صفر ناقابل است؛ این همه سیاه نمایی نکنید! اقتصاد سرآمد: آیا می‌رسد روزی که چنین خبری مخابره کنیم که: سازمان‌های دریایی به دریا کوچ می‌کنند